

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola XI. III[ustrissi]mo Ac Rev[erendissi]mo D. Octavio Paravicino S.R.
E. Cardinali Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

precor, te seruet, ac ornet magis indies. Va-
le. Roma die 31. Maij. M.DCIII.

EPISTOLA XI,

ILL^{mo} AC REV^{mo} D. OCTAVIO
Paravicino S. R. E. Cardi-
nali

IVSTVS BARONIVS VETE-
racastrensis S.

CVM iam multos dies argumenti inopia
scribere ad urbem cessarem, Ill^{me} &
Rev^{me} Domine: tempestivè tandem rupit
silentium meum lætissima atque exopta-
tissima *Friderici Hujmanni*, viri Nobilissimi,
ac Palatini Electoris in arce *Bocksberga* Præ-
fecti cōvertio. Qui cum hæctenus annis sat
multis & ipse *Calvini* errores sectatus fuif-
set, & alios pro data sibi facultate sectari co-
ëgisset, fermè etiam, vt ^a *Hieronimi* verbis ^a *Epist. 99.*
vtar, *omnium iudicio summo* inter illos sacer- ^{ad Asell.}
dotio dignus decerneretur, tandem ^b percel- ^b *Acto. 9. 3.*
lente Domino cælitus Saulum, Catholicis ^c *scqq.*
rum authorû, ac *Bellarmini* in primis nostri
lectione ad eò à pristino mentis furore de-
iectus, & ad Catholicam vnitatem dedu-
ctus est, vt non solum alacriter cum duo-
bus filiis lectissimis iuuenibus, *Herbipoli*
hæresin eierarit, Sacramentorum vinculis
se palam ac firmiter nobis astrinxerit, sed

& nunc, quantum audio, perpeſſionibus
 variis hanc profeſſionem ſuam ceu ſigillo
 obſignet. Cuius viri fortunato, vt & meam,
 quotieſcūq; mecum animo contēplor, toties
 Romanæ iſtæ mulieres mihi ſubeunt *Paula*
 & *Melania*:^c quæ cum contemptis facultati-
 bus, pignoribusque deſertis crucem Domini
 quaſi quoddam pietatis leuarent vexillum ſa-
 bulam toti urbi præbuerunt. Quæ ſi balneas
 peterent (inquit^d S. Hieronymus) unguenta
 eligerēt, diuitias & viduitatem haberent ma-
 teriem luxuria & libertatis, DOMINÆ voca-
 rentur, & SANCTÆ. Nunc dum in ſacco & ci-
 nere formoſe volunt videri, in gehennam ignis
 videntur cum ieiuniis & pudore deſcendere:
 videlicet non licet eis applaudente populo peri-
 re cum turbis. Si gentiles hanc vitam carpe-
 rent, ſi Iudæi, haberent ſolacium non placendi
 eis, quibus diſplicet Chriſtus. Nunc verò, pro
 nefas, homines Chriſtiani, prætermiſſa domo-
 rum ſuarum cura, & proprii oculi trabe negle-
 cta, in alieno oculo feſtucam querunt. Lace-
 rant ſanctum propoſitum, & remedium pœna
 ſua arbitrantur, ſi nemo ſit ſanctus, ſi omnibus
 detrahatur, ſi turba ſit pereuntium, ſi multitu-
 do peccantium. Tibi placet lauare quotidie: a-
 lius has mundities ſordes putat. Tu attagenem
 ructas, & de comefe acipenſere gloriaris: ego
 faba ventrem impleo. Te delectant cachinnā-
 tium greges: me *Paula Melaniaque plangen-*
 tes:

& Hieron E-
 piſt. 99 ad
 Aſell.

Idem.

tus. Tu aliena desideras: ille contemnunt sua.
 Te delibuta melle vina delectant: ille potant a-
 quam frigidam suauiore. Tu te perdere exi-
 stimas, quidquid in presenti non habueris,
 comederis, deuoraueris: illa futura desiderant,
 Et credunt vera esse, quae scripta sunt. &c. Sed
 quid ego hæc ad te Ill^{me} Domine? Refricare
 tibi volui gaudium, quod pro pietate tua
 ex huiusmodi conuersorum exemplis affa-
 tim capere soles. Nec dubito quin si hunc
 virum omni virtutum genere ornatissimū
 nosset, duplo hoc gaudium gauisurus esses.
 Faxit Deus, hanc restorationis Germanicæ
 Prorsus vberior deinceps Epitasis sequa-
 tur. Cui quidem conatui Ill^{us} Archiepisco-
 pus noster item Ren^{us} Episcopus Herbipoli-
 sis D. Iulius hæreticis passim reliquiis ex-
 purgandis toti incumbunt. Illisq; tanquam
 succenturiati accedunt duo laudatissimi v-
 triusq; prouinciæ Decani Cathedrales, D.
 Iohann. Schuicardus à Cronberg, Moguntinē-
 sis, & D. Iohann. Cunradus Kottwitz ab Aulen-
 bach, Herbipolēsis: viri religiosissimi, Catho-
 licæ vnitatis propugnatores acerrimi, nu-
 tritii liberalissimi: quorum hunc vnum te-
 nuiorum in Franconia Parochiarum subsi-
 diis vltra quinquaginta millia florenorum de
 suo sponte impendisse constat. O magnum
 Dei zeloten! quem non modo comparare,
 sed & anteferre possumus ambitiosis illis
 simul

o Lactant.
lib. 5. cap.
13.

f. TIT. II.
g. cor. 3. 5.
2.

simulachrorum cultoribus, ^o qui quidquid pretiosi habebant, ait Lactantius, in ea conferbant, quibus nec uti poterant, nec gratias agere qui accepissent. Quanto iustius est ^o verius, viuentia Dei simulachra, imò ^f ministros & ^o cooperatores Dei, excolere, ut promerere inuenire viuentem? Qui sicut vsui habent quicquid acceperint, ^o gratias agunt; ita Deus in cuius conspectu bonum feceris, ^o probabit, ^o mercedem pietatis exoluet. Quoniam enim mortalis conditio non patitur esse hominem ab omni macula purum, debent largitione perpetua peccata carnis aboleri. Vnum est enim sapientis ^o iusti ^o vitalis viri opus, diuitias suas in sola iustitia collocare: qua profecto qui eget, licet ille Crasum aut Crassum diuitiis superet, hic pauper, hic nudus, hic mendicus putandus est. Prouexit me longiuscule prestantissimorum virorum laus, quam nec tibi molestim fore spero: multo min^o Husmanni nostri conuersionem, quem ego tibi ut nobile Ecclesie virgultum, Baronio etiam atque Aldobrandino, deditissimis huic hominum generi Principibus, maiorem in modum commendo. Vale. Mogunt. Idib. Iul. M. DCIII.

Epi-